هر سحر که مخفف هر سحرگاه که بادمی آید ظرف لقوله می کویم والمراد به وقت السحر مقول القول البیت الآتی اعنی قوله ای که هرگز فرامشت فراموش
فراموش یعنی والحق ان اصل فراموش فراموش حذفت واوه للوزن والتاء للخطاب وحرکت الشین لهما واختیر الفتح للتخفیف نکنم حکایت
قال الشیخ شبلی قدس سره ای لا اذکرک الله تعالی لان الذکر انما یکون بعد النسیان ولا انساه حتی اذکره هیچت از بنده یاد می آید وفیه ما فی الترجمة
قطعه عجز ظرافتی او زره پوشان و زربین سحرگه در برم چو ابر نشیناد ای که هرگز انتم زمی ستی بش هیچ کسند از بیدار میس نبی باد
دزدی در خانه پارسای بیاء الوحدة فیهما در آمد فقرای الشیخ چندانکه طلب کرد فی بیت الزاهد چیزی بیاء الوحدة نیافت لتعذر الزاهد
دلتنگ شد لعدم وجدان الشیء پارسا را خبر شد ای تنبه گلیمی بکسر الکاف العربی وباء الوحدة لغة مشترکة که بر آن گلیم خفته بود ای اضطجع
در ره کذر دزد انداخت ای القی فی ممره لیاخذه تا محروم باز نگردد ای لا یرجع ولا یصیر محروما قطعه شنیدم که مردان راه خدا
دل دشمنان را نکردند تنگ فکیف یضیقون قلوب الاصدقاء ترا کی میسر شود این مقام ای متی یتیسر لک هذا المقام [illegible]
که با دوستانت خلافست و جنگ ای لک خلاف وحرب وفیها ما فی الترجمة شنیدم که صوفی [illegible] او لا از دشمنک کوکلمن اغذی تنگ
[illegible] بو مقام که دو [illegible] اشتک خلاف و جنگ مودت اهل صفا چه در روی و چه در قفا ای لا تفاوت بینهما بل هما سواء
نه چنانکه از پست بفتح الباء الفارسیة والسین عیب گیرند و پیشت بالباء الفارسیة یعنی قدامک و در قفا یعنی عندک فتذهب عند غیبتک [illegible] النصاری
بل هم یعرف الفیل والبعد میرند بیت در برابر ای فی المقابلة والقدام چو گوسفند سلیم بکسر اللام للاضافة او بسکونه یراد به معنی السلیم
للعلم بالکسر در قفا همچو گرگ ای مثل الذئب مردم خوار وصف ترکیبی والمعنی لیس الصدیق هذا بل الصدیق هو الذی یکون فی المواجهة والغیبة
علی السواء بیت هر که عیب دگران پیش تو آورد و شمرد ای عده بیگمان عیب تو پیش دگران خواهد برد بالترکی گمان سز عیبکی غیره کند
الذی کرکدر کا قیل من عاب عندک عاب عنک وقیل فی الترجمة بیت [illegible] عیبی او گذره عیان وار [illegible] دیلر عیبکی
سنگدل یمان حکایت تنی چند بالترکی بر نیجه تن والمراد اشخاص متعدده از روندگان جمع رونده بالترکی یوریجی متفق سیاحت
مصدر ساح فی الارض بمعنی ذهب بعید ندای کانوا متفقین فی السیاحة و شریک رنج و راحت بسجع خواستم که مرافقت کنم ای اردت ان اکون

رفیقهم رفیقهم

٤٧

رفیقهم موافقت نکردند ولم یطیعونی فی المرافقة گفتم از کرم و اخلاق بزرگان بدیع است عجیب روی از مصاحبت مسکینان وانا واحد منهم تافتن یعنی
الاعراض عنها و فائده دریغ داشتن والحال انی غیر مقصر فی الخدمة کما قال که من در نفس خویش این قدر قوت می شناسم که در خدمت مردان یار بیم هو لا الشاطر
یار شاطر باشم نه بار خاطر یعنی حمل القلب والمراد به التشویش لو ان لم اکن راکب المواشی ای راکب المراکب مصاحبکم اسعی انا لکم حال کونی حامل الغواشی
جمع غاشیة وهی بکسر الشین برج والمعنی ان لم اکن لائقا لصحبتکم الیق لخدمتکم یکی از آن میان گفت ای یا ازین سخن که شنیدی دل تنگ مدار هکذا
وقع فی النسخ القدیمة والذین یحرفون الکلم عن مواضعه کتبوا لفظ دل متصلا بمدار که درین روزها فی هذه الایام دزدی بصورت درویشان در آمد
ای دخل و خود را در سلک یعنی الخیط صحبت ما بالاضافة فی اللفظین منتظم کرد کما ینتظم الخرزة فی الخیط بیت چه دانند مردم اراد به مردمان
او یراد به الجنس که در جامه کیست ای لا یعلم الانسان ان الرجل [illegible] نویسنده داند ای الکاتب یعلم که در نامه چیست و در اراد بدل نامه لفظ خامه وقال
الظاهر ان المراد بخامه المکتوب ولعل غرضه بانه لم یجده فی کتب اللغات التی عنده بهذا المعنی ثم بین اربع معان للفظ خامه علی ما وقع فی الصحاح الفارسی
والحال کلها لا یلیق بالمحل ثم قال فی بحر الغرائب بمعنی الرمل المجتمع فقد اتی بالغرائب ولم یعرف عبارة المتن فوقع فی التکلفات الباردة از انجا
که سلامت حال درویشان گمان بضم الکاف الفارسی یعنی الظن فضولش المراد به المزیة علی حده سواء کان فی الحسن او القبح ویعین احدهما بقرینة
المحل [illegible] اصله کان فضولش و فضول کنایة عن تجاوزه عن الحد فی الدعوی بلا دلیل [illegible] بقول السعدی کاری
ز برآید [illegible] بل ظنوه صلحا و یاری قبولش کردند مثنوی ظاهر حال عارفان المراد بهم ارباب السلوک دلق بفتح الدال
وسکون اللام لباس الصوفیة المعروف خرقة المراد لا تغتر بظاهر حالهم این قدر بس که روی در خلقست فان الصوفی اذا توجه الی الخلق
الی الحق فانه علامة سوء عمل کوش و هرچه خواهی پوش [illegible] تاج بر سرنه کالسلطان و علم بر دوش کالجندی
زاهدی بالیاء المصدریة در پلاس پوشی وصف ترکیبی والیاء للمصدریة [illegible] امر سهل زاهد پاک باش عن الاعمال
عمال القبیحة والطلس [illegible] فیه مبالغة ترک دنیا و شهوت است و هوس حاصله [illegible] علی المضاف الیه اعنی لفظ دنیا [illegible]
مقدم پارسا کی مبتدا موخر نه ترک جامه و بس الواو زائدة للوزن در کزاغند بفتح الکاف العربی والزای الفارسیة والغین المعجمة الدرع وکذا

اوردط

والالبسن قدر بست کوروی در راه